

۲۰۱۷/۰۸/۰۷

پوهندوی آصف بهاند

د خوشال خان خټک آثار

فراقنامه ، دویمه برخه

خوشال پوهنه

۲۵

استاد زلمی هیوادل د فراقنامې په مقدمه کې، د خوشال د فراقنامې د شکل او مضمون په برخه کې مفصل بحث کړی دی چې زه یې خلاصه را اخلم:
«... د فراقنامې په موجود متن کې د شکل له پلوه لاندې شعري انواع موجود دي:

۱ - غزلی:

د فراقنامې د موجود متن زیاتره برخه غزلي دي. په دغه برخه کې ۲۴ غزلي دي، له دغو ۲۴ غزلو څخه ۲۳ غزلي د خان په کلیات کې هم شته او یوازې یوه غزل په کې داسې ده چې د خوشحال په بل اثر کې نه ده لیدل شوی... د فراقنامې په ځینو غزلو کې ځینې داسې بیتونه موندل کېږي، چې د کلیات په نسخو کې نه شته او د فراقنامې د متن په وسیله بشپړېږي...

۲ - قصیدې:

په دې اثر کې د خان یوه دوه ویشت بیتیزه قصیده هم خوندي ده چې البته د کلیات په نسخو کې هم شته.

۳ - توتې:

په فراقنامه کې د خان دوی توتې هم راغلي دي، چې له دغو دوو توتو څخه یوه توتې چې: «هنر د بزرگی درڅخه نه وي» د خوشحال په دستارنامه کې راغلي او بله مې یې چیرې نه ده لیدلې، دواړه توتې اته (۸) بیتې دي.

۴ - څلوریزې:

په دې کتاب کې د خان دوی څلوریزې هم راغلي چې د پښتو ټولني له خوا «د خوشحال رباعیات» په چاپ شوي کتاب کې ما پیدا نه شوای کړای.

۵ - فردونه:

په دغه متن کې درې فردونه هم راغلي دي، خو په دې شرط که دغه فردونه د بشپړو غزلو مطلع یا مقطع نه وي.

۶ - نیمگري غزلي:

په فراقنامه کې د خان دوی نیمگري غزلي هم شته، چې بشپړ متن مې یې د خوشحال په نورو آثارو کې د لټون سره، سره و نه موند.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

۷ - مثنوي:

د فراقنامي کافي زياته برخه مثنوي ده، د مثنوي ځيني معدودي برخي يې په دستارنامه او تاريخ مرصع کې هم راغلي دي. د فراقنامي ټول بيتونه «۸۳۷» بيتونه کيږي، چې لوړ شعري اقسام په کې شامل دي.»

(ختک خوشال خان، فراق نامه، د راحت زاخيلي د زوکري د سلمې کليزې په وياړ د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي خپرونه، ۱۳۶۳ کال، د استاد زلمي هيوادمل مقدمه، اوه ويشتم او اته ويشتم مخونه)

دغه راز استاد زلمي هيواد مل د فراقنامي د محتوا يا مضمون په باب هم بحث کړی دی، چې په يوه برخه کې يې داسې راغلي دي:

«... د فراقنامي دغه کوچنی شعري مجموعه هم د مضمون له پلوه ډيره شتمنه ده. په دې مجموعه (کې) د موضوع غنا يوه بله خاصه هم لري او هغه دا چې مختلف موضوعات په ډير سوځونکي انداز کې بيان شوي دي او د غمجن زړه ارمانونو د شاعر د شعر څپې طوفاني کړي دي.»

(ختک خوشال خان، فراق نامه، د راحت زاخيلي د زوکري د سلمې کليزې په وياړ د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي خپرونه، ۱۳۶۳ کال، د استاد زلمي هيوادمل مقدمه، نه ويشتم او ديرشم مخونه)

زما له نظره د خوشال فراقنامه د اوسنيو نومونو له مخې کيدای شي د نستانزې يوه پر سوزه ټولگه وبلل شي. له پيل نه تر پايه د خپل وطن، کلي، کور، کورنۍ اولادونو، دوستانو او نورو له ده سره اړوند خلکو او سيمو پسې نليزي او افسوس ورپسې کوي.

دغه راز خوشال په فراقنامه کې د شکايتونو تر څنگ عرفاني مضامين، توره او ميرنتوب، له بنکلو سره مينه او رندانه مسايل، اخلاقي ويناوې او پندونه، له خپلې وطن او خلکو سره مينه، له خپل بل ذوق يعني بنکار يادونه، او د وخت د سياسي او ټولنيزو مسايلو يادونه کوي. دغه راز که د فراقنامې متن په غور سره ولوستل شي، د خوشال د انتقادي ژبې بېلگې په کې تر سترگو کيدای شي.

له فراقنامي څخه دغو څو بيتونو ته پام وکړئ، چې د خوشال د زړه پولې بني په کې ځليږي:

هغه باد چې کابل خيز دی

پر ما واړه عنبر بيز دی

څوک چې ياد کاندې کابل

په گوگل مي شي غلغل

څوک چې ياد کا پيښور

زړه زما شې منور

څوک چې ياد کاندې اټک

قافيه کرم د خټک

چې پښتون را ته څوک ياد کا

پرې خوشال شم زړه مي بناد کا

د دې خوشي ملک هر څه شته

خو پښتون، پښتني نه شته

چې بيدار وم، په دا خای وم

چې اوده شم، نور په سراي وم

په ويښوالي په زنجير وم

په اودوالي په کشمير وم

خو چي سترگي وبله کيردم
په خپل خای وم، دا خای پريردم
واړه جت سره ويل کړم
واړه باز وتـه کتل کړم
زړه مي حظ له صدره مومي
زر، زر راشي زر، زر درومي
راته ناست د بـابا دل وي
يا په کـنبل يا په لوستل وي
که سکندر وي که گوهر وي
راته واړه جلوه گر وي
په خوب واړه هغه شان وي
پرې مي درست خاطر نشان وي
چي له خوبه نه بيدار شم
بيا له عمره نه ويزار شم
نه مي زويه، نه مي وروڼه
نه کورونه وي، نه لونه
نه آسونه، نه بازونه
نه خبري، نه رازونه
نه مي گشت وي، نه بنکارونه
نه په سراي کي نور کارونه
يکتنها په کت کي پروت يم
بنديوان د هند د کوټ يم...»

(د خوشال کليات، د زاهد مشواڼي اوډنه، د ۲۰۰۵ کال چاپ، ۶۷۰ - ۶۷۱ مخونه)

نور بيا